

కొత్త విద్యలు

ఇవ్వండి: చిన్నప్పటినుంచి ఎన్నో ఆటలు చూసాడు. విన్నాడు చూసినా, వాళ్లు చేసే విధి త్రాలు కొత్తగానే వుంటాయి. ఎన్నోదంగా వుంటాయి. వినుగనిపించవు.

ఆ రోజు శైలవుదినమే గాబట్టి; త్వరగా అన్నం తిని ఆసీనుకి వెళ్ళాలనే తొందర లేదు అప్రయత్నంగా ఆ గుంపు వైపు నడిచాడు, ఆట చూడటానికి.

ప్రేక్షకులలో చాలామంది లోక్మన్యకి సంబంధించినవాళ్లు. వాళ్లే ఎక్కువగా ఆనందిస్తున్నారు. స్వరాజ్యరావులాంటి చదువు కన్నవాళ్లు చాలా తక్కువ.

చిన్నప్పడు మూలుకు వెళ్ళేటప్పు డయినా, మూలునుంచి తిరిగి వచ్చేటప్పు డయినా గరడీ ఆట పూర్తయ్యేదాకా చూసి కాని మరీ కదిలేవాడు కాదు. అంత సరదా స్వరాజ్యరావుకి.

చిప్పిల్లలందరూ ముందు చుట్టూ కూర్చుని వున్నారు. పెద్దవాళ్లు వాళ్ళ వెనకాలిని బడి చూస్తున్నారు ఆ మనుషుల మధ్య గారడీవాడు ఒకనైపు, వాడి సహాయ కుడు మరోనైపు నిలబడివున్నారు, అందరూ వినేటట్లుగా, గట్టిగా మాట్లాడకుంటూ.

స్వరాజ్యరావు గారడీవాడు అమర్చిన సామానువంక చూశాడు. ఆసామాను చూసి గ్రహించగలడు స్వరాజ్యరావు, ఏ ఏ ప్రదర్శనలు ఇస్తాడో.

ఒకమూల మనిషి పుర్రె. దాని నోట్లో అంటించని కొత్త సిగరెట్. ఆ పుర్రెకి నూటిగా వరసగా పేర్చిన రక రకాల ఎముకలు. మధ్యో నేలలో కొట్టిన మోకుకు కట్టివున్న ముంగీన, ప్రక్కనే రెండు పాములుండే బుట్టలు. ఆ బుట్టల ప్రక్కన ఒక బక్కెల్లు. పాములు అడించే నాడ స్వరం. మాసిపోయిన గుడ్డతో కట్టిన రెండు మూటలు. నాలుగు కత్తులు.

గారడీ చేసేవాడి వెనకాల కట్టివున్న గుర్రం ఎందుకో అర్థం కాలేదు. స్వరాజ్య రావుకి. విప్పుడూ గారడీ ఆటల్లో గుర్రాన్ని చూడలేదు. బహుశా కొత్త ఫీట్ ఏదయినా వుండవచ్చు, తను ఇంతక్రితం చూడనిది, అనుకన్నాడు.

బక్కచిక్కిపోయి వుంది ఆ గుర్రం. బండి లాగే శక్తికూడా దానికి లేదు అని చూడగానే తెలుస్తోంది, స్పష్టంగా. బాగా మునలిదిలాగా వుంది, ఆ గుర్రానికి రెండ

✱ స్వరాజ్యరావు ఇంటినుంచి కూరల మార్కెట్ కి రెండు ఫర్లాంగుల దూరం వుంటుంది. అయిదునిముషాల నడక.

సంచి పట్టుకుని చక చక నడుస్తున్నాడు స్వరాజ్యరావు, చేతిలోని సంచి వూపుతూ. ఆ రోజు రెండవ శనివారం. శైలవుదినం. కూరలు కొనుక్కురావడానికి వెళ్తున్నాడు మార్కెట్ కి, శనివారం కూరలు చవకగా దొరుకుతాయని. మర్నాడు అదివారం. మార్కెట్ కి శైలన. కాబట్టి వీలవ వుండవని కూరలు చవకగా అమ్మే ప్పారు.

కూరల మార్కెట్ వాలగడగుల దూరంలో వుండవగా అగిపోయాడు స్వరాజ్య

రావు. మాపులు, మార్కెట్ కి కొంచెం దూరంలోవున్న జనంమీదకి వెళ్ళాయి. దీర్ఘ చతురస్రంగా నిలబడి వున్నారు మనుషులు, చెట్టు క్రింద. వాళ్ళ మధ్యనుంచి డబ్బు చప్పడు వినిపిస్తోంది. సుధ్య మధ్యలో డమరుకు చప్పుడ. ఈఠలు.

చూడగానే గ్రహించగలిగాడు స్వరాజ్య రావు ఎందుకు అలా నిలబడి చూస్తున్నారో! గారడీ!

వాళ్ళ సుధ్య గరడీవాడు. తమాషాలు చేస్తున్నాడు. స్వరాజ్యరావు పుత్నాహంతో పొంగిపోయాడు. చాలా రోజులయింది గారడీ ఆట చూసి.

స్వరాజ్యరావుకు గారడీ ఆటంటే చాలా

ఇప్పుడు తెలుగు తెలుగు తెలుగు తెలుగు

డా. శివ / ఎ వారు చెప్పింది ఏమిటా నో జీవితం జీవితం నీ ఎంబర్ రెఫ్రెష్ నిజంగా కాల్చారు. దొంగలు, బందిపోతు దొంగలు, వన్యమృగములు, ఏరో ధులబారించి మిమ్ము రక్షిస్తుంది. కుందేళ్లు, పక్షులు కాల్చి కాజానానముపొందండి. పూర్తి సైబాది, బరువైనది, బాంబూరం కాల్చండి.

FOREIGN AGENCIES (WAPT-25)
P. Box 1456, Delhi-6.

ఉబ్బు సముదాయక వనమూలిక

స్వర్ణీయ శ్రీ శంభూనాథ్, రాజస్థాన్ నందు ప్రఖ్యాతి రాజకీయ మరియు సాంఘిక ప్రముఖులకు ఉంది. ప్రస్తుతము యీ వన మూలికను వీరి ఉచురుడైన శ్రీ కేశవ మోహన్ లాల్ ఉబ్బున వ్యాధి నివారణకారక (బీడలకు) నంది పెట్టుతున్నారు. మొట్ట మొదలు యీ వనమూలికను శ్రీ శంభూ నాథ్ వారికి ఒక సహాధివే యివ్వబడినది. ఆదిమొదలు ఉచితముగా వీరు దీనిని 40 యెండ్ల వంపెట్టెరి. వీరి నిస్వార్థ సేవకు మెచ్చి ప్రభుత్వంవారు వీరికి ఉపకారవేతనం ఇచ్చిరి. అటువలన వీరు ఈ నిస్వార్థ సేవను తన మనుషునికి అందజేసి రస్యాశాశ్రమము స్వీకరించెను. ఇప్పుడు ఈ మనుషుడు ఈ కార్యమును చేయుచున్నారు. వీరు ఈ సంద ర్భమున యీ ప్రజాసేవకర్తలనుండభవ సహాయం కొంతకొరచున్నారు. ఈ వనమూలి కనుమూడు దశలను పుచ్చుకొన్నవెంబున ఆనే ఉబ్బున వ్యాధిగ్రస్తులు వ్యర్థులవెందిరి. బాధి తులు ఈ ఓషధికై ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

SRI KESHAV MOHAN LAL
P. B No: 11463,
Calcutta - 6
వకలన కర్తలు :

బాబా శ్రీ శంభూనాథ్ సేనా కేంద్రం, పశ్చిమబెంగాల్ సాఫ్ట్ లీన్ రిజిస్ట్రేషన్ 1961 వట్టము ప్రకారము రిజిస్ట్రేషన్ నది. ఇది ఉబ్బున వ్యాధి నివారణకారక వ్యాధిగ్రస్తుల చందాలలో నడువబడు చున్నది. ఇంధలో డాక్టర్లు మరియు మెడికల్ ప్రాక్టీషన్లు కూడా గలరు.

కోటినిద్యలూ

దైవులు గవ్వలు కట్టవచ్చాయి. క్రింద వున్న పచ్చ గట్టి తిండ్లలోది అది. అటు ప్రారంభం అయి చాలాసేపు అయి నట్టుగా వుంది. గారడీవాడి సహాయకుడికి, గారడీవాడికి, సంభాషణ నడుస్తోంది

“ఎంత డబ్బు కావాలి నీకు?” అడుగు తున్నాడు గారడీవాడు.

‘అయిదు వందల.’

‘ఇండాక వంద చాలన్నావు. ఇప్పుడు అయిదువందల అంటున్నావు?’

‘అవును అయిదువందలు కావాలి.’

‘దేనికి?’

‘పెళ్లి చేసుకుంటాను.’

‘వీడికి వెళ్లా?’ అన్నాడు గారడీవాడు (పేక్షకులవైపు తిరిగి. ఈడేతెలివొచ్చు ఎముకతో, తన సహాయకుని అందరికీ చూపిస్తూ.

‘అందరూ నవ్వారు.

‘సరే! అయిదువందల రూపాయలూ? చాలా?’

అడిగాడు గారడీవాడు.

‘రూపాయల.’

‘సరే! అయిదువందల రూపాయల నోట్లూ తెప్పిస్తాను. ఇది రెండువేతులలో నట్టుకుని చేతుల రెండూ గట్టి గొప్పగాయి.’

విన్నగవ్య అందరికీ చూపించి, తన సహాయకుడికి ఇచ్చాడు. సహాయకుడు గవ్వ చేతులలో నట్టుకుని, ‘అయిదువందల రూపాయలనోటు ఎలా తెప్పిస్తావు? అసలు వుండదాగా?’ అని అడిగాడు, అను చూసంగ.

‘మం తంతో తెప్పిస్తాను. గట్టిగా నట్టు ఉన్నావా? ఇప్పుడు ఆ పుర్రెచుట్టూ నీరెండు చేతులూ మూడుసార్లు తిప్పి.’

సహాయకుడు అలాగే తిప్పాడు. కుడి వైపు మూడుసార్లు, పుర్రెచుట్టూ, తన చేతులని.

చేతిలోని ఎముక, గారడీవాడు, సహాయకుడి చేతులవంక చూపిస్తూ ఏదోమంత్రం చదివాడు.

‘ఇప్పుడు తెలు. చేతిలో అయిదువందల రూపాయలనోటు వుంటుంది.’

పేక్షకులు అందరూ సహాయకుడి

బిగించిన. చేతులవంక చూపారు, నోటు అయారంబందేమోనని.

‘నీ ముఖాన్ని! నా చేతులు రావటం తేలు. ఏం చేసావు?’

సహాయకుడు చేతులు విడదీయడానికి బ్రష్టు ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు. కాని ఏదీవడటంలేదు అది.

‘ఎందుకురావు మనోయి.’

‘అరే! అతుక్కు పొయ్యాయి. మువ్వే ఏదో చేసావు నిడదొయ్యి.’

గారడీవాడి మీదకి వచ్చాడు. విడిసడని చేతులతో, సహాయకుడు.

‘నీ చేతులు నువ్వు నట్టుకుని, నమ్ము తియ్యమంటావే.

‘మువ్వే ఏదో చేసావు. తియ్యి’ అరి చాడు సహాయకుడు.

‘నేనేం చేసాను. వీళ్లంతా చూడటంలా? కావాలంటే అడుగు వాళ్ళనే.’

పేక్షకులవంక చూపించాడు చేతుల, గారడీవాడు.

‘నాను ఉబ్బునకు, పెళ్లివద్దు. చేతులు విడదొయ్యి’

బాగ చుట్టున్నాడు సహాయకుడు, చేతులు విడదీసుకోవాలని చేసే ప్రయత్నం, కోసం

పేక్షకులు నవ్వుతున్నారు, వాళ్ళ మధ్య వివాదానికి.

‘సవ్యకందయ్యా. ఎందుకు నవ్వుతారు. చేతులు విడదొయి బే’ అరుస్తున్నాడు సహాయకుడు.

‘తిట్టుకో, డోంట్ కేక్. ఇచ్చిడు చూడండి. వీడికి పెళ్లిచేస్తాము.’

గారడీవాడు ఏదో మంత్రం చదివి, ఎముక సహాయకుడి నెత్తిమీద తిప్పాడు.

అందరూ నివీతం ధూస్తున్నారు.

‘మొదలు పెడుతున్నాను పెళ్లి.’

ఎముకతో నెమ్మదిగా తన నెత్తిమీద కొట్టుకున్నాడు గారడీవాడు.

‘కొట్టుకునే’ అరిచాడు సహాయకుడు. తన తండ్రిగ మల్లి కొట్టుకున్నాడు గారడీ వాడు సవ్యతూ. తల నిట్టిరించాడు సహాయ కుడు. కొట్టుకుడే. ఏకే నెప్పిది. చేతులు కట్టేసే, పెళ్లి చేస్తానని, కొడ తావా’

పేక్షకుల కందరికీ అర్థమయింది.

గారడీవాడు ఏదోమంతం చేసాడని, తన నెత్తిమీద కొట్టుకొంటున్న రెబ్బ, నవోయ కుడికి తగులుతోందని.

సహాయకుడు ఆ పురెద్దగ రకి వెళ్లి మళ్ళీ అతుక్కుపోయిన రెండుచేతులూ దానిమటూ తిప్పాడు మూడోసార్లు. అయినా విడివడలేదు.

పేక్షకులు ఘొంట్లన నవ్వారు. మళ్ళీ గారడీవాడి దగ్గరకి వెళ్లాడు కోసంగా, చేతులు విడదీయమంటూ.

కాస్త్రేపు అందరూ వినోదించిన తర్వాత మళ్ళీ మంత్రంపఠింపి విడదీసాడు, సహాయ కుడి చేతులు, గారడీవాడు.

అయిదువందల రూపాయలనోటు సంగతి అంతా మరిచిపోయారు.

'మీ దగ్గర ఏవరిద్దగ్గరయినా తినేందుకు ఏమియినా వుందా? బాగా ఆకలిచేస్తోంది నాకు?' అని మట్టూ మాసి, ఎవరి దగ్గర ఏమీ లేదా? ఏరా? నీదగ్గరేమియినా వుందా?' అని అడిగాడు సహాయకుడి వంక మాసి.

'ఆ. ఇది తను.' ఒక మూలపు పు ఒక కత్తి తీసి అందిం చాడు, నవోయకుడు కోసంగా.

'వరే! అలాగే అంటాను. ఏదీ, నీ చేతులు రెండూ మళ్ళీ దగ్గరకొట్టు' అన్నాడు దిముకతో తడుతూ.

బెదిరిపోయినట్టుగా నటించాడు సహాయకుడు. 'వద్దు. మళ్ళీ చెయ్యద్దు.'

కౌటివిద్యలూ

అన్నాడు రెండు చేతులూ, రెండు కేబుల్స్ దానుకుని.

స్వరాజ్యరావు నవ్వకున్నాడు.

'మీరు అంతా చూశారుగా. ఈ కత్తి అననుచి ఇచ్చాడు వీడు, తినలేనని అనుకొని. ఈ కత్తి మీ అందరి కళ్లముందూ మింగుతాను. జాగ్రత్తగా చూడండి. ఒక కత్తి కాదు. రెండు తింటాను.'

వక్కనే వున్న ఇంకో కత్తి అందుకు వ్వాడు.

స్వరాజ్యరావు కత్తులవంక చూసాడు జాగ్రత్తగా. చాలా పలకగా వున్నాయి, రేకుల్లా. అడుగుపెనే వుంది పొడుగు.

గారడీవాడు రెండు కత్తుల చివరలూ నోటిలోపెట్టి నెమ్మదిగా లోపలికి పోనించ సాగాడు కత్తులని. అందరూ పూసిరి బిగబట్టి చూస్తున్నారు. రెండు కత్తులూ పూరిగా లోపలికి వెళ్లిపోయాయి, ఏడి దాకా.

గారడీవాడు మట్టుతిరిగి, అందరికీ చూపించాడు. తర్వాత నెమ్మదిగా కత్తులని మళ్ళీ బయటికి తీసాడు, నోట్లనుంచి.

ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్న సహాయకుడికి నోరుతెరిచి మాపించాడు ఏమీ కాలేదన్నట్టుగా. స్వరాజ్యరావు చాలారోజుల క్రితం చూసాడు, కత్తులు మింగేవాళ్ళే. మళ్ళీ ఇప్పుడే. చాలా తక్కువమంది చేస్తారు,

అవి. నన్నుగా రెకుల్లావుండే ఆ కత్తులు, గొంతులోకి పోతుండ, నోట్లనే మట్టు కునేలా చేస్తారు, అనుకున్నాడు స్వరాజ్య రావు.

గారడీవాడు పొట్టు తడుముకుని 'ఇంకా ఆకలి తీరలేదు. ఇంకేంవుంది? తిన దానికి?' అని అడిగాడు తన సహాయకుడివంక చూసి. సహాయకుడు కాస్త్రేపు మట్టుపున్న సామాను వెలికినట్టుగా నటించి, బక్కెట్టు తీసి గారడీవాడికి చూపించి 'ఇది తిను' అన్నాడు.

గారడీవాడు బక్కెట్టులోంచి చిన్న వాముని బయటికి దీసాడు. అందరూ భయంగా చూసారు దానివంక. చేతి చూపుడు వేలు అంత సన్నంగావున్న ఆ పాము అడుగున్నరవాకా వుంది పొడవు.

'ఇది తినమంటే తింటాను.' అని చేతిలోనిపాముని మట్టు తీప్పి అందరికీ చూపించాడు.

ఎడవేతో డమరుకు అందుకుని అది గలగలా వాయింది, రెండుచేళ్ళూ నోట్లపెట్టి గట్టిగా ఈలవేశాడు గారడీ వాడు. లేచి చిలబడ్డ చిన్నపిల్లలని కూర్చో మని సహాయకుడు అందించిన గిన్నెలోని నీళ్ళుపిత్తి నోట్ల పోసుకున్నాడు. మింగ లేదు ఆ నీళ్లు. మింగకుండానే ఆ పాముని నోట్ల వేసుకుని, పాముతోపాటు మింగాడు నీళ్లు.

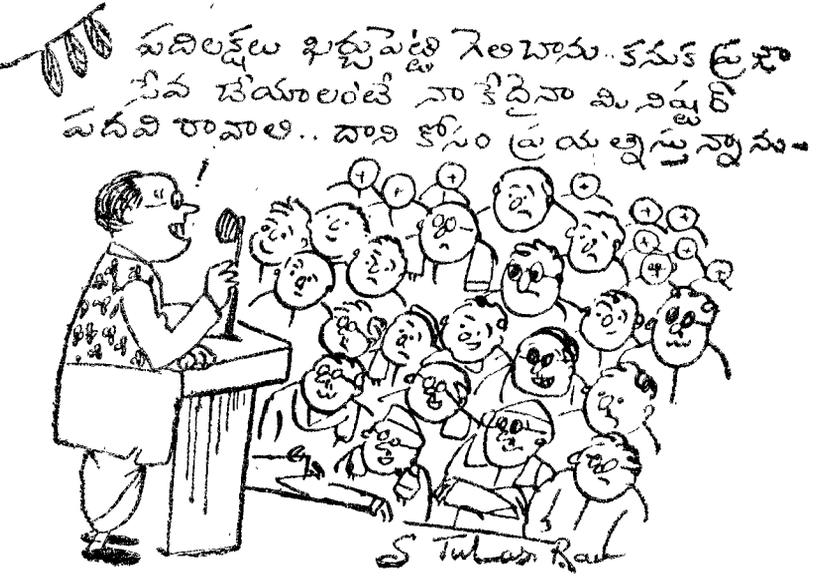
నోరుతెరిచి అందరికీ చూపించాడు. నోట్లలేవు నీళ్ళూనీ, పాముకానీ. కడుపు లోకి వెళ్ళిపోయాయి. గారడీవాడి సహాయ కుడు ఆశ్చర్యం నటనూ చూడసాగాడు.

మళ్ళీ బయటికి తెప్పించాడు గారడీ వాడు పాముని, నోట్లొంచి. ఈసారి రెండుపాములని ఒకేసారి మింగి మరీ తెప్పించాడు.

మళ్ళీ రెండు తేళ్ళని తీసాడు, బక్కెట్టు లోంచి, పాములని వడేసి. అవి మింగి మళ్ళీ తెప్పించాడు నోట్లొంచి బయటికి.

'ఇంకా ఆకలి తీరలేదు. ఇంకేంవుంది?' అడిగాడు గారడీవాడు, సహాయకుడివంక తిరిగి.

'వాడు కత్తులు, పాములూ మింగినా బ్రతికే వున్నాడు. ఇంకా ఆకలిని. బాసురిడి అన్నలాగా వున్నాడు' అన్నాడు సహాయకుడు. పేక్షకులవంక చూస్తూ.

అందరూ నవ్వారు.

'ఆకలి వేస్తోంది. విన్నో తినసాను'

నవాయకుడు వెనక్కి పరిగెత్తాడు.

'నన్ను తినొద్దు, వద్దు.' అన్నాడు

కంగారు నటిస్తూ.

'మరయితే ఏం తినను?

నవాయకుడు కాస్తేపు సామాను వెతికి
చిన్న చిన్నకాయలు బయటికి తీసాడు.

'ఇది తిను'

రెండువేళ్ళు కత్తెరలాగా వువయో
ంది, ఆ నిమ్మకాయని కత్తిరించాడు
గారడీవాడు, మధ్యకి.

'ఇది చాలదు' అన్నాడు, అవి నేలకేసి
కోట్టి.

'అయితే ఆ గుర్రాన్ని తిను.'

ప్రక్కనే ఓమూలగా వచ్చిగడ్డిమేస్తున్న
గుర్రాన్ని చూపించాడు నవాయకుడు.

'గుర్రం తినటానికికాదు. ఎక్కి పరి
గెత్తడానికి.'

'అయితే ఎక్కి పరిగెత్తు. నేలమీద
కాదు ఆకాశంలో. నీ మంత్ర మేమిటో
బయట నడుతుంది.'

'నిజం ఆకాశంలో? ఎగరమంటావా?'
అడిగాడు గారడీవాడు నవాయకుడిని;

'నవ్వొక్కడివేకాదు. ఆ గుర్రంతో
పోయి ఎగరు.'

'ఎగరగలను ఎగరరా?'
అడిగాడు గారడీవాడు ప్రేక్షకుల
నుద్దేశించి.

'ఎగరు.' అరిచారు ముందు కూర్చున్న
పిల్లలు వుత్సాహంగా వాళ్ళ అరుపులతో
స్వరాజ్యరావు అరుపుకూడా కలసిపోయింది.

'నడే. మీరందరూ అడుగుతున్నారు
కాబట్టి, నేను, ఈ గుర్రమీద ఎక్కి
ఆకాశంలో ఎగరుతాను. ఇలా గుర్రమీద
ఎగరగల మంత్రం మా గురువుగారి దగ్గర
నేర్చుకున్నాను. ఆయన ఎవరని మీ రెవర
యినా అడగవచ్చు. రెండు సంవత్సరాల
దాకా హిమాలయ పర్వతాలలో తపస్సు
చేస్తూండేవారు. ఇప్పుడు విదేశాలలో
వున్నారు. చాలా గొప్పవారు ఆయన. మీరు
వేదాలలో చదివేస్తుంటారు. ఆయనగురించి,
సినిమాలలో చూసేస్తుంటారు. ఆయన
ఘోటో నాదగ్గరవుంది, చూపించనా?'
అడిగాడు అందరివంకా చూస్తూ.

'చూపించు' అన్నారు ముందర కూర్చున్న

పిల్లలు.

'చూపిస్తాను. అందరికీ చూపిస్తాను.

వ్రతీఒక్కరూ, ఆయన ఘోటోకి దణ్ణం
పెట్టాలి, మీదగ్గరకు ఘోటో వచ్చినప్పుడు.

లేకపోతే మీకందరికీ కీడ్లు జరుగుతుంది.'

మాటలోంచి ఒకఘోటోతీసి వట్టుకుని,
ప్రేక్షకులకి ఘోటో చూపిస్తూ చుట్టూ
తిరిగాడు. స్వరాజ్యరావు తనవగ్గరకి రాగానే

పార్కిన్ సోనిజం పి.రమేష్ నారాయణ

పార్కిన్ సోనిజం అన్నది వ్యక్తుల్లో కేంద్ర
నాడీమండలానికి సంబంధించిన వ్యాధి. ఈ
రోగుల్లో కండర చలనాలు నాడీ మండలం
అధీనం తప్పతాయి. ఇలాంటి వారు సాధార
ణంగా స్తీరత్వము, ఆటోనామస్ చర్యలు
తోపించటం వల్ల తూగుతూ నడవటము,
కాళ్ళు వేతులు వణకుట, చేళ్ళు ఎప్పుడు కదిలి
స్తూండటము లాంటి లక్షణాలను స్వల్ప
పరుస్తారు. తొలి దశలో చాల నింపాదిగ ఈ
లక్షణాలు కనబడినా రానురాని ఎక్కువై
బలహీనతా, దేహ భాగాలు నీలగటము సంభ
విస్తాయి. ముఖ్యంగా ముఖం కండరాలు బిగును
కొని పోవటం వల్ల ముఖకవళికలు మారి ఒక
విధంగా తయారవుతుంది. పీపరీతపు పరిస్థితు
లలో ఇది 'ఏనీసెఫలైటిస్' కు కూడా దారి
తీస్తుంది.

యునైటెడ్ స్టేట్స్ లో ఈ వ్యాధిని
'పేకింగ్ పాల్సీ' అంటూ సాధారణంగా వ్యవహ
రిస్తారు.

తొలిసారిగ 1817 సంవత్సరంలో
జేమ్స్ పార్కిన్ సన్ అన్న అంగ్లనైద్యుడు దీని
గురించి వైద్య ప్రపంచానికి వెల్లడించాడు. కాని
ఈ వ్యాధిని సారణలో సరయిన రసాయనోషణాల
వాడకాన్ని గూర్చిన ప్రముఖ పరిశోధనలు
మూడు సంవత్సరాల క్రితం మాత్రమే మొగు
లోనికి వచ్చాయి. దానిక్కారణం మెదడులోని
నాడీ కణాల చర్యలకు ఆవశ్యకమయిన 'డోప
మైన్' అన్న రసాయనం లోపించటం వల్లే ఈ
వ్యాధి వస్తుందని నిశ్చయంగా గుర్తించబడ
టమే.

ఈ అంశంపై బ్రిటన్ మరియు అమెరి
కాల్లో జీవరసాయనం-వైద్యరంగాల్లో కొన
సాగిన పరిశోధనలు, 'ఏకీ-డోపా' అన్న
రసాయనం కొంతవరకు గుణం నిర్ణయించి
వెల్లడించాయి. కాని దీన్ని పునరుత్పాదించటం వల్ల
రక్తపీడనం తగ్గుటమూ, ఆకలి పోవటమూ,
నాసియాయి రోగుల్లో కలిగాయి. తత్ఫలితంగా

న్యూరోమెడికల్ శాస్త్రజ్ఞులు పార్కిన్ సోనిజం
నివారణలోని ఈ రహస్య ప్రహసాన్ని గూర్చి
తమ అసంభ్రమిని వెల్లడించారు. ఇలాంటి
బోషణలు ఒక దశను పైగా ప్రయత్నించే
బడ్డాయి. న్యూరోపథ్లరీ పది శాతం రోగుల్లో
మాత్రము సత్ఫలితాల నిస్తుందని తేలింది.

కానీ గత సంవత్సరం ఈ రంగంలో స్వీడ్
శాస్త్రజ్ఞులు గావించిన పరిశోధనలు ఆసక్తి
కరమయిన ఫలితాలు నిర్ణయనవచ్చు. స్వీడ్ల
ల్లాండులోని బెనెక్టు వెంచెర వాక్టర్ కురును,
బార్లోమి మరియు ఫ్లెచర్లు ఎటుకల మెద
డుపై గావించిన ప్రయోగాలు 3-0-
మితైల్ డోపా అన్న క్రొత్త బోషణాన్ని
అవిష్కరించాయి. ఈ ముగ్గురు వైద్య శాస్త్ర
జ్ఞుల పరిశోధనలు హాఫ్మన్- లాలోషె
అండ్ కంపెనీ అవుసంస్థ తరఫున కొనసాగాయి.
అంతేకాక, 1971 ఏప్రిల్ నెలలో వీరి పరి
శోధన ఫలితాలు 'నేపెక్' అన్న అన్నాత్మ
వృత్తితో బాహులంగా వెల్లడించబడ్డాయి.

కరణపార్శ్విక 3-0-మితైల్ డోపాను
యోగించి మానవులపై నా, ఇతర క్షీరపాల
పై నా వీరు గావించిన ప్రాథమిక ప్రయో
గాలు ఎల్ డోపా లాగ వీల్చి పునరుత్పాదించటం వల్ల,
నాసియా లాంటి ఇతరులయిన ఇబ్బందు
లంటూ ఏవీకలుగలేవని తెలిసాయి.

పార్కిన్ సోనిజం నివారణలో 'ఫిజికల్
తెరపీ' కూడా చాలా ముఖ్యమైన పాత్రనే వహి
స్తుంది. ఈ రోగులు ప్రతిదినము తృప్త
చురుకురైన వ్యావహారము గావించటము,
కండరాలకు వైతర్యం కృపించుటలు చేయ
టము చాల ఆవశ్యం. ఈ రోగుల కదలికలు
ఇబ్బలే అడ్డంకులంటూ వీరి కేటంకావనాశాలి.
తప్ప వ్యాధిని గూర్చి మానవరంగా బాధనశీ
అవకాశాలు ఈ రోగుల్లో హెచ్చగుంచుట
వల్ల కు మంచి ఫలములు, మిత్రులు వాళ్ళి
కెప్పుడూ ఆనందంగా ప్రాణి వాహవరణము,
అవకాశాలు వివిధ కృపలై.

మీరు కుంభానా మించినది నమస్కారం
పెట్టాడు, తన ఆఫీసర్ కు బ్రాన్స్ ఫర్
అయ్యేవిధంగా చూడమని, మునుసులో
అనుకుని.

నవనాకుడు మధ్య ఒక తెల్ల గుడ్డు
కలిపాడు. గారడీవాడు ఆ గుడ్డు మీద
పెట్టాడు పోటోని.

'నెను యావించటానికి రాలేదు.
అయినా అడుగుతున్నాను. మీకు తోచిన
భర్యం మీరు చెయ్యండి. ఇంతవరకూ
ఏన్నో వింతలు చూడించాను మీకు.
ఇప్పుడు ఇంకా అగ్రుభవయిన వింతను
చూపించబోతున్నాను. ఎవరికీ తోచిన
డబ్బు వాళ్ళు ఆ గుడ్డు మీద పడయండి,
కునుసులో మా గురువుగారికి సమస్కరించి

కోటి ద్వలూ

మీరు ఏ కోరిక కోరుకుని డబ్బు వేస్తే ఆ
కోరిక నెరవేరుతుంది. మీరు విసరిన
వాణిం ఫోటోకి అగిలతే మీ కోరిక ఫలి
స్తుంది. తేకపోతే లేదు. ఇది గురువుగారి
అజ్ఞ.

గారడీవాడు ఇదే మాటలు చెప్పాడు
నాలుగయ్యేసార్లు, డనురుకు వాయిస్తూ,
చుట్టూ తిరుగుతూ
చాలామంది డబ్బు విసరుతున్నారు
ఫోటోవైపు. అయిదు పై నలనుంచి, మడత
పెట్టిన రూపాయి నోట్లదాకా వచ్చి పడు
తున్నాయి సరచివున్న తెల్ల గుడ్డు మీద.

స్వరాజ్యరావు కూడా, తన ఆఫీసర్ కు
బ్రాన్స్ ఫర్ అవారి అని మనసులో అను
కుని, అర్ధరూపాయి బిళ్ళ విసిరాడు గురి
చూస, వెళ్ళి ఫోటోకి తగిలింది అది సరిగ్గా.
కాస్తే పటికే డబ్బు పడటం ఆగి
పోయింది. అంతా, గారడీవాడు వంక
చూస్తున్నారు. ఎప్పుడు గుర్రం మీద ఎగురు
తాడా అని.

ప్రేక్షకులలో ఒకమూల మాత్రం
ఇద్దరు వాడులాడుకోవటం అందరికీ విని
పిస్తోంది, ఏదో అస్తి విషయంలో.

గారడీవాడి నవోయకుడు జాగ్రత్త గాడబ్బు
ఆ గుడ్డు లోనే మూటకట్టాడు, నాడుగు
చివరలూ కలిపి, సామానంతా వర్ష సాగాడు,
చకచకా.

గారడీవాడు గుర్రం డగ్గరికి వెళ్ళి ఆగ
అన్నాడు.

'ఇప్పుడేదాకా మీరు ఏన్నో గారడీలు
చూసే వుంటారు కాని ఇలాంటి తమాషా
ఎక్కడా చూసే వుండరు ఈ గుర్రం
మీద ఎక్కి, పైకి ఎగురుతాను, మీ
అందరి కళ్ళముందూ. పైన మూడుసార్లు
చుట్టూ తిరిగి, మీరు చూస్తుండగానే,
మళ్ళీ సరిగ్గా ఇక్కడే దిగుతాను. అది కని
కట్టు విద్య కాదు. నిజంగా ఎరుగుతాను.'
నేతిలోని డమరుకు వాయింది, గిట్టగా
ఈలవేసి, ఎముకతో గుర్రానికి కట్టివున్న
గవ్వలని ముట్టుకుని కళ్ళు మూసుకుని
ఏదో మంత్రం వదవసాగాడు.

వాడులాడుకుంటున్న ఇదని గొంతుబూ
గట్టిగా వినవడతూన్నాయి.

గారడీవాడు కళ్ళు తెరిచి వాళ వైపు
చూసి 'నిక్కెల్లాంగా వుండండి' అన్నాడు.
గుర్రం చుట్టూ మూడుసార్లు ప్రదక్షిణం

చేసి, గుర్రం ఎక్కి కూర్చున్నాడు.
అంతా వూపిరి బిగబట్టి చూస్తున్నారు,
ఎలా గుర్రంతో పాటు ఆ గారడీవాడు
ఎగురుతాడా అని.

'దప్పట్లు కొట్టండి'
గారడీవాడు వెళ్ళగానే, ముందు కూర్చున్న
వీల్ల లేకాడు. పెద్దవాళ్ళు కూడా చప్పట్లు
కొట్టారు, స్వరాజ్యరావుతో సహా.

'ఇంక పైకి ఏ...'
'క్యా జే. నా యో లా, నీ అంటు
తేలుస్తాను.'

ఇందాకటనుంచి వాడులాడుకుంటున్న
వాళ్ళలో ఒకడు, మధ్యకేదూకీ, ఇందాకా
గారడీవాడు వుపయోగించిన కత్తులలో
ఒకదాన్ని అందుకని, రండవాడి వైపు
పురికాడు పొడవదానికే.

గలుక్కున గుర్రం మీద నుంచి క్రిందికి
దూకీ, పొడవబోతున్న వాణ్ణి ఒడిపి పట్టు
కొన్నాడు గారడీవాడు. ప్రేక్షకులలో ఇద్దరు
సహాయం చేయగా, దాడిపిలితోంది కత్తి
చిలవంతంగా లొక్కొన్నాడు గారడీవాడు.

గింజుకుంటూ అరుస్తున్నాడు వాడు.
పోలీసులకి అప్పగించండి అన్నారు కొందరు.

'నందిగామలో ఒకరీజు ఇలాగే
ప్రదర్శనం ఇస్తాంటే, నా కత్తిలో
ఒకడు ఇంకొకడిని పొడిచేసాడు. తర్వాత
కోర్టు చుట్టూ తిరగాల్సి వచ్చింది నేను,
పోలీసులు వచ్చి, వదిలేయండి.'

ఇంకాగ సామాను సుద్ది, ఇద్దరూ
గుర్రం మీదకి ఎక్కింవారు తమ సరళ
జామా అంతా, నిమిషాలలో.

గారడీవాడు వెళ్ళిపోగానే క్రమంగా
అంతా ఎరర దారిన వాళ్ళు వెళ్ళిపోయాడు,
ఆట మధ్యలో వడపోత వాడిని అట్టు
కుంటూ.

స్వరాజ్య రావుకి కుంఠమీదకి లాగటం
తేటా ఇప్పుడు గుర్రం గారడీవాడు ఒఖర
చేసి చూపిస్తానన్న లక్షణమీదకి తాను తోంది.
ఇంతవరకు అది తను ఎక్కడా
చూడలేదు.

పెమ్మడిగా, ఖాళీ సుంగీతో, దూతంగా
పోతూ గారడీవాడి వైపు నడవసాగాడు
స్వరాజ్యరావు. గుర్రంలో ఎలా ఎగడగలడం
గలిగిందో గ్రావిటి ఢుయరీ ప్రకారం అది
అసంభవం. గారడీవాడు అసాధ్యుడలాగా
వున్నాడు. చేసినా చేరుగలటు మంత్రాలతో.
నిజంగా మంత్రాలు వచ్చేమో వాడికి.

వాడిని కాద్ది దూరంలో అనుసరించ

వాయిదాల ప్రిన్సిపల్స్
MINNY MASTER
గిన్నీ వార్లర్ కెనాండ్ ఆల్
వరల్డ్ షో బ్యూటీ (టూన్సి)
స్ట్రీట్ (గ్యారంటీ నవ) నెలకా
గు. చివాయి దా. డ. 165
వెల్లి గామా నె. చిల్ల గానె
పంపణ దలండు.
TAJ AGENCY
(81) P. B. 2618, N Delhi-5.

చ ర్మ వ్యా ధు ల టు
దాక్టర్లనే పీసారూ చేయబడినది
CHOLAYIL
మెడి మిక్స్
పో ష వ ప ష షు
వంకరిగట్టి, కాకలిగట్టి (తోడిలయండు
దురం), తాచుర, తిల, చెమటకాయలు,
మోలెలు, తెల్ల పొడి, సర్పిరాజ
మొదలగు వాటికి అమోమై నది.
అన్ని మందుల షిపులలో దొరికను.
Cholayil Pharmaceuticals,
14, A.P. Road, MADRAS-7.

గాడు తాళాల్సింది విన్నవించి జరిగిన
 పుట్టన గుర్తు వచ్చింది స్వరాజ్య రావుకి.
 ఒకసారి, అదివారం, మంగలిపాపుకి వెళ్లి
 వరం చేయించుకు రమ్మని పావలా ఇచ్చి
 రిపాడు నాన్న, మంగలిపాపుకి వెళ్లారితో
 'రఫీ జతుగుతూలే, ఆగిపోయాడు
 రామ్మా'.

'మీదగ్గరవున్న డబ్బు నాకు ఇవ్వకపోతే,
 బరు ఇంటికివెళ్లేలోపల చచ్చిపోతారు.
 ఏదా, ఇవ్వాలి రాతి, సరిగ్గా పన్నెండు
 టులకి ఈ పామవచ్చి మిమ్మల్ని కాపే
 న్నంది?'

ఒక ఒళ్లు జలదరించే పాముని చూపిం
 నాడు. తన భయనడి, పావలాకాసు వాడి
 బడకి వినశేకి, ఇంటికి వెళ్లిగొట్టకొచ్చాడు.
 తిరిగింది విని కోపంవచ్చింది నాన్నకి.
 ఆ నెలంతా తన కృషి వరం చేయించుకోలేదు.
 కర్మాక వెలలో గుండుచేయించాడు నాన్న,
 పావలా పోగాట్టానన్న కోపంతో.

స్వరాజ్యరావు అనుకున్నట్టుగానే, ఒక
 దినమా థియేటర్ దగ్గర ఆగాడు గారడీ
 వాడు. ఒకవేట గుర్రంమీద పామాను
 దింపి, మళ్లి ఆట మొదలుపెట్టడానికి
 సిద్ధం అయ్యాడు.

స్వరాజ్యరావుకూడా చుట్టూ చేరినవాళ్లలో
 కలిసిపోయి చూడసాగాడు ఆట.

చాలాభాగం ఆట ఇందాక జరిగినట్టు
 గానే జరిగింది, కొద్దిపాటి తేడాతో. తన
 ఆఫీసర్ కి వెంటనే బ్రావ్ పర్ కావాలని
 మళ్లి అర్జునాపాయకాసు విసిరాడు. సరిగ్గా
 ఫోటోకి తగిలింది, అర్జునాపాయ బిళ్ల.

గుర్రంమీద ఎక్కాడు గారడీవాడు,
 గుర్రంచుట్టూ ఘూడుసార్లు ప్రదక్షిణం
 చేసి చిన్న పిల్లలని భుట్టు కొట్టమన్నాడు.
 అందరితోపాటు మళ్లి చుట్టుకొట్టాడు
 స్వరాజ్యరావు గట్టిగా.

అప్పటిదాకా నెమ్మదిగా కీమలాడుకుం
 టున్న ఇద్దరితో ఒకడు అందరి మధ్యకు
 దూకి 'కాబో. నాయాలా, నీ అంతు తోలు
 స్టాను' అన్నాడు, గారడీవాడు కత్తి
 అందుకుని.

గారడీవాడు గుర్రంమీదనుంచి దూకి,
 వాడిచేతులో కత్తి లాక్కోవటం, ఇదివరకు
 నందిగామాలో ఇలాగే ఒకసంఘటన జర
 గడం, తను కోర్టుచుట్టూ తిరిగిన సంఘ
 ఠన చెప్పటం జరిగిపోయింది.

ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నాడు స్వరాజ్యరావు,
 కత్తి పట్టుకున్నవాడిని,

సీసబతులు

అబలమతేంకటమణ్యు. గర్జన

* 'అతడు చాలా ఋణిస్తుండు' అని
 అంటే వినయ విశేషాలు కలవాడనీ,
 నితిమంతుడనీ జనులు అనుకోవడం పరిపాటి
 అయిపోయింది. 'గొప్ప తెలివి తెలుట
 కలవాడు' అని అనుకోవడం అరుదు.
 శీమంతుడని అంటే ఆ అర్థం వెంటనే
 స్ఫురిస్తుంది.
 శీమంతుడికి కొన్ని మంచి గుణాలున్నాయి.
 అవి ఆతనిలోని విశిష్టత్యాన్ని తెలుపగలవు.
 అవి ఏవనగా—

"గ్రహణం భాణం చైత్ర
 స్మరణం ప్రతిపాదనమ్,
 ఊహోఽపిహోఽర్థ విజ్ఞానం
 తత్త్వజ్ఞానం చ శీగుణాః."

గ్రహించడం, గ్రహించినదాన్ని మరచి
 పోకుండా ఉండడం, అవసరమై నప్పుడా
 గ్రహించినదాన్ని స్మరణకు తెచ్చుకోవడం,
 స్మరణకు తెచ్చుకున్నదాన్ని సహయాను
 కూలంగా కార్యనిర్వహింపడం ఉపయోగించు
 కోవడం, కానరానిదాన్ని తెలుసుకోవడం,
 లేనిదాన్ని ఊహించుకోవడం, ఆయా
 విషయాల స్వల్పాపాయలను తెలుసు
 కోవడం — ముఖ్యంగా తత్త్వజ్ఞానం సరిపా
 దించడం శీమంతుని లక్షణాలు. ఇవి

విద్యాభ్యాసం, అనుభవం మొదలైనవాటి
 మూలంగా లభించేవి.

ఏదైనా విషయాన్ని విద్యాదిక్రమవల్ల
 తెలుసుకోవచ్చు. కాని, ఆ తెలిసినదాన్ని
 జ్ఞాపిస్తే అనుకోవడం, దానివల్ల ఏమీ
 ప్రయోజనం ఉండదు.

కొందరికి ఆ విషయం బాగా జ్ఞాపకం
 ఉంటే ఉండవచ్చు. కాని, కావలసినప్పుడు
 స్మరణకు రాకపోవచ్చు. అలా స్మరణకు
 రాని విషయం బుద్ధిలో ఉన్నా నిరుపయోగమే
 అవుతుంది. ఆ విధంగా తలపునకు వచ్చిన
 దాన్ని ఉపయోగించుకోవడమూ ఒక
 విశేషమే! ఉపయోగం లేనిది తలపునకు
 వస్తే ప్రాతం ప్రయోజనం ఏమీ
 ఉంటుంది?

ఇట్టి గుణాలు కలవారి బుద్ధి పొడవైన
 వల్ల ప్రసహించి, అనేక విషయాన్ని—
 గోచరాలు కాని వానిని ఊహించలేస్తుంది.
 లేనివాటిని పూడా ఉన్నట్టు చూపిస్తుంది.
 అట్టి నితమయిన ప్రజ్ఞవలన
 పదార్థాల తత్త్వం సులభంగా అవగాహన
 మవుతుంది. గూఢమై, సులభగ్రాహ్యం
 కాని తత్త్వజ్ఞానాన్ని కలిగిస్తుంది.

సమగ్రమైన మనోధీకలతారీయండు ఈ
 తత్త్వం లక్షణాలన్ని కొనసాగించాలి.

ఇందాకటి వాడేవాడు. ఇందాక మార్కెట్
 దగ్గర జరిగిన ఆటలో కూడా, అందరి
 మధ్యకి దూకి, కత్తి అందుకుని, పాడవ
 డానికి సిద్ధమయింది వాడే.

సామానునద్దుకుని వెళ్లిపోతున్న గారడీ
 వాడిని చూసినప్పుకున్నాడు స్వరాజ్యరావు.
 గారడీవాడు చాలా తెలివంతునాడు.
 నిజానికి ఆ గుర్రంమీద ఖాత్రుని ఎగర
 లేడు. అంతాకీలేడు. కాని అలా ఎగర
 గలవని చెప్పి, అందరిదగ్గర డబ్బు వయలు
 చేసి, చివరకి గుర్రంమీద ఎగడంకపోతే

అంతారు; డబ్బు లోక్కుంటారు.
 అలా జరగకుండా వుండడానికి ఈ
 వీరాలు చేసుకున్నాడు పైకి ఎగురుతాడని
 భావించే సమయానికే, తన మనుసులతో
 ఒకడయినవాడు గొడవచేస్తాడు. కత్తి
 అందుకుని. చాలామంది బెదిరి వెళ్లిపోతారు.
 గారడీవాడు చలకా జారుకోవచ్చు.
 ఆ గలాభాకూడా ఆటలోని భాగమేకని
 స్వరాజ్యరావు తెలికగా గ్రహించగలిగాడు.
 గారడీవెంట కొంత దూరంలో. నతున్నప్పు
 వాడిని చూస్తూ.